

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελιαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Χθὲς ἐλάβομεν ἐξ Ἀθηνῶν τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Σύνταξιν αφορολογουμένου
Πάτραις.

Πρὸ ὀλίγου ἐγένετο ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἐκλογή τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Παρήσαν ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις παρόντες βουλευταὶ συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι, ἐκτὸς δύο ἀσθενούντων. Ἡ συμπολιτεὺς εἶχεν ὑποψύφιον τὸν κ. Π. Καλλιγᾶν, ἡ δὲ ἀντιπολιτεὺς τὸν κ. Σπήλιον Ἀντωνόπουλον. Ψηφισθέντων δὲ 177 βουλευτῶν ὁ μὲν κ. Καλλιγᾶς ἔλαβε ψήφους 105, ὁ δὲ κ. Ἀντωνόπουλος 66 εὐρεθέντων καὶ 6 λευκῶν ψηφοδελτίων. Ὁ κ. Καλλιγᾶς ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν βουλὴν ἐζήτησε τὴν ὁμόθυμον σύμπραξιν αὐτῆς κατὰ τὰς μελλούσας εὐρείας συζητήσεις, διότι σὺν τῇ συνόδῳ ταύτῃ λήγει καὶ ἡ ἐντολὴ τῆς βουλῆς, πρέπει δὲ νὰ πεισθῇ ὁ λαὸς ὅτι εὐδρόκως ἐξεπλήρωσαν οἱ βουλευταὶ τὸ καθήκον αὐτῶν. Ὁρίων.

— Πρὸ τινων μνηῶν ὁ νέος ἡμῶν συμπολίτης Καλφαρέντζος ἐπιπροβόλησεν ἐνταῦθα ἀνεπιτυχῶς κατ' ἀστυνομικοῦ κλητῆρος τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας, δικασθεὶς δὲ διὰ τὴν πράξιν του ταύτην ἐνόμιον τοῦ κακουργιοδικείου Ζακύνθου πρὸ τινων ἡμερῶν κατεδικάσθη εἰς τριῶν ἐτῶν φυλάκισιν. Τὸ γεγονός ἀναφέρομεν πρὸς πληροφориαν καὶ σωφρονισμὸν ἐκείνων ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, εἴτινες πάνυ ἀπερισκέπτως συνεχῶς ἀνίστανται κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ μεταχειρίζονται πολλάκις ὄπλα πρὸς παρακώλυσιν τῆς ὑπηρεσίας των. Δὲν εἶναι θεδαίως ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν παρ' ἡμῖν ἐπυροβολήθησαν ἢ ἐτραυματίσθησαν κλητῆρες ἀστυνομικοὶ κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των, οὐχ' ἦτονον πρὸ πολλοῦ οὐδεὶς ἐτιμωρήθη διὰ τοιαύτην πράξιν, ἥτις καθ' ἑαυτὴν φέρει δεινὸν χαρακτῆρα, τοῦτο δὲ συνετέλεσε νὰ ἐξευτελισθῇ ἡ θέσις τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἰς βαθμὸν ἀξιοθρήνητον. Ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τῆς ἐνεστώσης Ἀστυνομίας ὑπῆρξε καὶ ἡ φρονις περὶ ἀνυψώσεως τῆς ἀστυνομιακῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῆς προστασίας τῶν κατωτέρων αὐτῆς ὀργάνων, ἅτινα εἶχον περιέλθει εἰς θέσιν ὄντων τεθειμένων ἐκτὸς τοῦ νόμου τὰ περιύβριζον ἀτιμωρητί, τὰ ἐξυλοκόπουον ἀτιμωρητί, τὰ ἐτραυματίζον ἔστιν ὅτε καὶ τὰ ἀπέκτεινον ἀτιμωρητί. Ολίγιστα καταδιώξεις καὶ ὀλίγιστα τιμωρίαι, ὀφειλόμεναι εἰς τὴν λελογισμένην ἐνέργειαν τοῦ κ. Ἀστυνόμου, ἤρκεσαν νὰ περιάψωσιν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους κάποιον σεβασμὸν καὶ νὰ ἐξασφαλίσωσιν αὐτοὺς ἐκ τῶν προσβολῶν τῶν παρ' ἡμῖν παλληκαρίων. Ἐὰν μάλιστα ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐδείκνυτο πλειότερον πρῶθυμος καὶ ταχύτερα περὶ τὴν ἐκδίκασιν ἄλλων τινῶν παρομοίων πράξεων, καταγγελλομένων αὐτῇ νομίμως, τὸ ἀποτέλεσμα ἦθελεν εἶσθαι ἐμφανέστερον καὶ ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία ἦθελε τῇ ὀφείλει πολὺ ἐκ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ σοβαρότητός της. Φρονούμεν ὅτι μέγας ἐπαινος ὀφείλεται τῷ ἡμετέρῳ ἀστυνόμῳ καὶ διὰ τὴν πρόνοιάν του ταύτην, διότι πᾶσα φρονις περὶ

διαρρυθμίσεως καλῆς ἀστυνομίας, ἥς τόσῃν ἔχει ἀνάγκην ὁ τόπος, ἐκ τούτου δέον ν' ἀρχῆται, ἐκ τῆς ἀνυψώσεως δηλονότι τῶν ὀργάνων της εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Ὁμολογουμένως δὲ καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου καὶ δι' ἄλλων παρομοίων, ἡ ἡμετέρα Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐν βραχεὶ χρονικῷ διαστήματι ἀπέκτισε πολλὴν ἀξιοπρεπείαν ὁσημέραι δ' ἀποβαίνει ἀρχὴ ἀξία σεβασμοῦ. Ὅσον καὶ ἂν ταράσσωνται τὰ νεῦρα τινῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων, ὁ «Φορολογούμενος» δὲν θ' ἀποκάμῃ ὑποστηρίζων τὴν ἡμετέραν ἀστυνομίαν, ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετεῖ τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, οὐδὲ θὰ παύσῃ ἀναγράφων πᾶσαν αὐτῆς ἐνέργειαν γενομένην ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλησούχου τάξεως, ἥτις δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπανεέλθῃ τὸ ἀστυνομικὸν ἐκεῖνο παρελθόν, οὐτινος ἢ ἀνάμνησις διατηρεῖται ἀκόμη ἀκμαία εἰς τὴν μνήμην ὄλων.

— Ἡ ἀφρόβλις τῶν παρανόμως ὀπλοφορούντων καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν φονικῶν ὄπλων ἐξακολουθεῖ ἐνεργουμένη δραστηρίως ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἀστυνομίας εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα εὐρίσκονται ἤδη τὰ κατασχρημένα ὄπλα ἐν ποσότητι καὶ εἰς εὐμεγέθη κιβώτια. Τινὰ τούτων ἐμπνεοῦσι φρικτὴν καὶ νὰ τὰ ἴδῃ τις, τῶν πλειοτέρων δὲ ὁ προορισμὸς εἶναι μόνον φονικός, οὐδ' ἔχουσιν ἄλλην τινὰ διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας. Τινὰ ἐξ αὐτῶν φέρουσιν ἐπὶ τῆς λεπίδος καὶ στοίχους εἴτινες ἀποπνέουσιν αἶμα καὶ λύσσαν ἰκανοῦς, δὲ νὰ δώσωσιν ἰδέαν τινὰ περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν κατασκευαστῶν καὶ τῶν κατόχων. Τὸ μέτρον τῆς καταδιώξεως τῶν παρανόμως ὀπλοφορούντων, ὅπερ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι συνάδελφοι πολλάκις εἰς μάτην συνεστήσαμεν, συντόμως διενεργούμενον θὰ μειώσῃ κατ' ἀριθμὸν τὰς παρ' ἡμῖν ἐγκληματικὰς πράξεις, διότι τὰς πλείστας ὀφείλομεν εἰς τὴν προχειρότητα τῶν ὄπλων.

— Ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων δικῶν τοῦ πινακίου τῆς ἐνεστώσης συνόδου τοῦ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείου ἦτο θεδαίως ἡ ἄρτι διεξαχθεῖσα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐπὶ τέσσαρας ὄλας ἡμέρας καὶ μίαν νύκτα, ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς δηλονότι μέχρι θεδαίως νυκτὸς τῆς Δευτέρας, κατὰ τοῦ Σαραφείμ Ἀρνῆ, κατηγορουμένου ἐπὶ φόνῳ. Ὁ Σαραφείμ Ἀρνῆς οὗτος οὐτινος ἢ διαγωγή καὶ τὸ ἦθος δὲν συνάδει τὸ παράπαν πρὸς τὴν ἀγιότητα τοῦ ὀνόματός του καὶ τὴν ἡμερότητα τοῦ ἐπωνύμου του, κατηγορεῖτο ὅτι κατὰ τῆς ἐσπέρας τῆς 13 Ἰουνίου 1883, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν τελευταίων δημοτικῶν ἐκλογῶν, φυγόποινος διατελῶν, ἐπὶ ἄλλῃ τινὶ ἀξιοποίνῳ πράξει, ἐφόνευσεν ἐν Βονίτῃ τὸν εἰκοσαετῆ νέον Ἀριστείδην Γαβρηλάκην, υἱὸν μονογενῆ ἐντίμου καὶ φιλησούχου πολίτου τῆς κωμοπόλεως ἐκείνης, διὰ πυροβόλου ὄπλου. Ἐνῶ ὁ ἀτυχῆς νέος μετὰ τὸ δεῖπνον εἰσῆλθεν εἰς τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν δωμάτιον τῆς πατρικῆς οἰκίας, καὶ ἴστατο παρὰ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον, βληθεὶς ὑπὸ σφαίρας πυροβόλου ὄπλου, ἔξωθεν διευθυνθείσης, ἔμεινε νεκρὸς πρὸς μεγάλην συμφορὰν καὶ κατάπληξιν τῶν ἑαυτοῦ γονέων. Τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἐχώριζε μικρὸς κήπος καὶ φράκτις αὐτοῦ, ἐκ τῆς διευθύνσεως δὲ τῆς φονικῆς σφαίρας, ἥτις παρέμεινε εἰς τὸν ἐσωτερικὸν

τοῖχον τῆς οἰκίας, προέκυπτεν ὅτι ὁ φονεὺς ἐκρύπτετο παρὰ τὸν φράκτιν καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ καὶ ἐκεῖθεν ἐνεδρεῦον τὸ θῦμα ἐξετέλεσε τὸν ἀνθρωποκτόνον σκοπὸν του. Ὡς συμβαίνει σχεδὸν πάντοτε εἰς τὰ τοιοῦτου εἶδους ἐγκλήματα οἱ αὐτόπται μάρτυρες ἔλλειπον τελείως, παχέια δὲ σκιά ἐκάλυπτε τὰ αἰτία καὶ τὸν δράστην τοῦ φόνου. Ὁ νέος Ἀριστ. Γαβρηλάκης καὶ ὡς ἐκ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας του, καὶ ὡς ἐκ τοῦ καλλίστου ἦθους του δὲν εἶχεν ἐχθροῦς ὁ πατὴρ τοῦ ἐπίσης, μ' ὄλον ὅτι ἀντιπροσώπευεν ἐν Βονίτῃ τὸ πολιτικὸν κόμμα τοῦ ὑποστρατήγου Γρίβα καὶ ἰθεωρεῖτο πράκτωρ αὐτοῦ, εἶναι ἀνὴρ συνετὸς καὶ μεμετρημένος καὶ κατὰ τὴν ἡμολογίαν ὄλων τῶν μαρτύρων οὐδέποτε ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἐχθρὰν τόσον μεγάλην, ἥτις νὰ ὑπαγορεύσῃ τοιαύτην φοβερὰν κατ' αὐτοῦ ἐκδίκησιν. Ὁ φόνος ὡς ἐρρήθη, ἐξετελέσθη ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἐπόμενον ὅθεν ἦτο ἐν τῇ κοινῇ καταπλήξει ἣν παρήγαγε καὶ ἐν τῇ εὐαισθησίᾳ τῶν τοπικῶν κομμάτων, ἣν προκαλεῖ πάντοτε ὁ ἐκλογικὸς ἀνταγωνισμὸς, ν' ἀποδοθῇ καὶ τὸ ἐγκλημα τοῦτο καὶ ἀπεδόθη ὄντως εἰς πολιτικὴν ἐνέργειαν καὶ εἰς ὑπαγόρευσιν προσώπων ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως. Βύττωως οὐδὲν τοιοῦτον προέκυψεν, ἰδείχθη μόνον πῶς δύναται νὰ ὠθήσῃ τὸ κομματικὸν πείσμα καὶ ἡ ραδιουργία ὡς καὶ ἡ μικροπολιτικὴ τῶν ἐπαρχιῶν. Βυτούτοις ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ὁ παθὼν πατὴρ ἀπέδιδεν εἰς τὸν κατηγορούμενον Σαραφείμ Ἀρνῆν τὸν φόνον καὶ κατ' αὐτοῦ ἐστράφη ἡ ἀνάκρισις. Ὁ κατηγορούμενος διέκειτο ἐχθρικῶς πρὸς τὸν πατέρα τοῦ θύματος, δι' αἰτίας ὅμως αἰτινες δὲν ἦσαν ἰκαναὶ νὰ ὑπαγορεύσωσι τοιοῦτον ἐγκλημα. Τὴν ἐχθρὰν του ταύτην πρὸς τὸν παθόντα ὁ κατηγορούμενος ἐξεδήλωσεν ἄλλοτε πανηγυρικῶς ὡς εἶπεν καὶ διὰ πράξεως, ἥτις περιῆλθεν εἰς γνῶσιν πολλῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἐναντίου ἐδύνατο νὰ πείσῃ, διότι δὲν ὑποτίθεται εὐλόγως ὅτι ἡ μελετῶν ἐγκλημά τι ἐκ τῶν δεινότερων προηλοῖ τὴν τέλει αὐτοῦ κατὰ τρόπον πανηγυρικόν. Ὁ πατὴρ τοῦ θύματος ἦτο δικολάβος καὶ ἔλαβε πολλάκις ἀφορμὴν νὰ προστατεύσῃ νομίμως δίκαια τῶν συμπολιτῶν του, εἴτε προσβαλλόμενα, εἴτε ἀμφισβητούμενα παρὰ τοῦ Ἀρνῆ, διενήργησε δὲ καὶ καταγγελλίαν κατ' αὐτοῦ ὡς δικολάβος ἐπὶ ἀξιοποίνῳ τινὶ πράξει. Καὶ ταῦτα μὲν προσβάλλοντο ὡς αἰτία τῆς ἐχθρας, ὡς ἐκδήλωσις δ' αὐτῆς πανηγυρικῆ ἐξελαμβάνετο τὸ ἐπόμενον. Ὁ κατηγορούμενος ἡμέραν τινὰ, πολλὴν καιρὸν πρὸ τοῦ φόνου, ἐσφαξεν ἐν μέσῃ ὁδῷ ἄμῶν τινὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν πατέρα τοῦ θυματος Δημ. Γαβρηλάκην, τὸν ὁποῖον ἐζήλωσε κατὰ γῆς δίκην νεκροῦ ἀνθρώπου καὶ ἔθετο παρ' αὐτῷ λαμπάδας νεκρικές καὶ λίβανον, ὅπερ τότε μὲν ἐκίνησε τὴν θυμηδίαν τῶν παρισταμένων, κατόπιν ὅμως ἰθεωρήθη πολυσήμαντον γεγονός καὶ ἀπήρτησεν ἐν στοιχείῳ τῆς κατὰ τοῦ Ἀρνῆ κατηγορίας. Τὰς κατὰ τοῦ Ἀρνῆ ὑπονοίας ἐνίσχυον καὶ ἄλλα τινὰ περιστατικά ἢ διαγωγή καὶ τὸ ἦθος αὐτοῦ, διότι φαίνεται ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνήκεν εἰς τὴν τάξιν τῶν παλληκαράδων ὁ βίος τοῦ φυγοποίνου ὃν διῆγε τότε ἢ ἔνοπλος αὐτοῦ περιφορὰ καὶ τὸ νυκτοβίον

Άλλης περικοπής, παρά του κοινού θά έκληφθῆ ὡς τὸ πρόσχημα ἀπὸ τοῦ ὁποῖον κρύπτεται ἡ κατὰ τῆς ἀστυνομίας δυσμένεια ὀλίγων, ἧτις δυσμένεια εἶναι ἡ περιφανεστέρη ἀπόδειξις ὅτι ἡ παρ' ἡμῶν ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐπιτελεῖ ὅσον εἶον τε καλῶς τὸ καθήκον της. Ὅσα θέλουν ἄς λέγουν καὶ ἄς γράφουν οἱ καλοθεληταὶ τοῦ τόπου, περὶ τῆς ἐνεστώσης ἀστυνομίας, οὐδένα θά πείσουν ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ἡ τελειότερα ἐξ ὅσων ἔσχε μέχρι τοῦδε ὁ τόπος καὶ ὅτι δὲν εἶναι οἷα ἐμπρέπει εἰς πόλιν ὡς τὴν ἡμετέραν. Ὅπότεν κατὰ τινος ἀστυνομίας κραυγάζουσι δυνατώτερον οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ, οἱ ἀρτοποιοὶ, οἱ διατηροῦντες χαρτοπαικτεῖα, οἱ ἀμαξηλάται οἱ κομματάρχει καὶ οἱ μικροκομματάρχει, ἡ ἀστυνομία ἐκείνη εἶναι καλλίστη καὶ ἄμμεμπτος, καθῆκον δ' ἔχει πᾶσι τίμιος πολίτης νὰ τὴν ἐνισχύῃ δι' ὄλων τῶν μέσων. Τὸ ἐναντίον φρονούμεν ὅτι δὲν ὀφείλει νὰ πράξῃ ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ, ἐπιδεικνύουσα ὄλον τὸ οἰκονομικὸν αὐτῆς πνεῦμα ἐπὶ τῆς Ἀστυνομίας, ἧτις μόλις ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς πολυπλόκου ὑπηρεσίας της, μὲ τὰ μέσα ἅτινα ἔχει σήμερον, θά ἀποβῆ δὲ πάντι ἀνίσχυρος νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμὸν της, ἐὰν καὶ ταῦτα περικοπῶσι κατὰ πολὺ ἢ ὀλίγον. Κακὴν οἰκονομίαν θά κάμῃ τὸ δημοστ. Συμβούλιον περικόπτον οἰκονομικὰ δαπάνην ἀστυνομικὴν ἕως οἰκονομῆσαι τὰς ἀξιώσεις τῶν ζητούντων τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀστυνομίου ἐπὶ πίνακι, ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι βεβαιωμένον ὅτι τὴν ζητοῦσιν ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντός του, δὲν πρέπει νὰ διευκολυνθῶσιν εἰς τὴν πληρώσιν τῆς ἐπιθυμίας των. Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ παντός μέσου θά ἐνισχύσῃ τὴν ἡμετέραν Ἀστυνομίαν, ἵνα ἀποβῆ καλλητέρα καὶ ὅτι θά στρέψῃ τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ τάσιν ἐπ' ἄλλων ἀντικειμένων τῆς δημοτικῆς διοικήσεως, ἔχοντων πολλήν χρεῖαν οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, δὲν φέρομεν σήμερον τὸν λόγον πέρας τοῦ σημείου τούτου.

— Δὲν ἀναγινώσκουσαν οὐδέποτε τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Τάξιν», διότι δὲν ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον φίλος τις ἐντούτοις ἀνεκόνωσεν ἡμῖν τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 φύλλον αὐτῆς, διὰ τὰ περὶ ἡμῶν ἐν αὐτῇ ἐκτιθέμενά καὶ ἐγνωρίσεν ἡμῖν τοὺς ἀξιοτίμους αὐτῆς συντάκτας. Ἐὰν ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης θέλει νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ παρ' αὐτῆς γραφόμενα καὶ νὰ ἀξιῶμεν αὐτὰ τῆς προσοχῆς καὶ τῶν ἀπαντήσεών μας, πρέπει πρῶτον μὲν νὰ μᾶς ἀποστέλλῃ τὸ φύλλον της καὶ δευτέρον νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ, ἔστω καὶ ἐμπιστευτικῶς, τοὺς συντάκτας της. τὰ τελευταῖον δὲ τοῦτο διότι καθ' ἂ πληροφρούμεθα ὁ εἰς τῶν Συντακτῶν της εἶναι ὁ κ. Νομάρχης, καὶ δὲν ἔχομεν παρ' αὐτοῦ τὴν ἀξίωσιν νὰ κρίνῃ ὀρθῶς ὅσα γράφομεν περὶ τοῦ κ. Ἀστυνομίου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐνταῦθα διοικητικὴν ἀρχὴν, οὐδ' ἂν θά δυνηθῶμεν νὰ κάμωμεν αὐτὸν ὀρθῶς εἰς τὰ τοιαῦτα, ὁ δὲ ἕτερος, ἀξιοτίμος τις κύριος ὅστις ἀκόμη ἐκτίθει ποινὴν ἐπὶ ἀξιομισθῶ παραπτώματι συνταράξαντι πρότινος τὴν πόλιν ἡμῶν, θά μᾶς συγχωρήσῃ δὲ φρονούμεν ἡ διεύθυνσις τῆς ἀξιοτίμου συναδέλφου, ἐὰν δὲν ἀξιῶμεν ἀπαντήσεως τὰ γραφόμενα παρ' ἀνθρώπου διατελοῦντος ἐν φυλακῇ ἐπὶ αἰσχρᾷ πράξει καὶ μὴ ἀποκατασταθέντος ἀκόμη εἰς τὴν τάξιν τῶν τιμίων ἀνθρώπων.

— Ἡ εἰδήσις ἦν ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὅτι οἱ ἡμέτεροι πολιτευταὶ κ.κ. Θ. Κανακῆς καὶ Ἀντ. Ρικᾶκης προσεγγίσαν, κατὰ τὴν παραδεδομένην φρασολογίαν, τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐγένοντο φίλοι καὶ ὁπαδοὶ αὐτῆς, ζωηρὰς προεκάλεσε παρ' ἡμῶν συζητήσεις καὶ ἀμφισβητήσεις, ἔδωσε δ' ἀφορμὴν εἰς πολλὰ σχόλια. Καὶ οἱ μὲν ἐνταῦθα φίλοι τοῦ κ. Κανακῆ, ἀποροῦσι καὶ θαυμάζουσιν ἐπὶ τούτῳ, δὲν διαψεύδουσιν ὅμως κατηγορηματικῶς τὸ γεγονός, ἀλλ' οἱ οἰκείότεροι τῷ κ. Ρικᾶκη ἀνεπιφυλάκτως διαψεύδουσιν αὐτὸ, ἀναμένουσι δὲ ἐκ τοῦ ἰδίου ἐνδιαφερομένου ῥατὴν διάψευσιν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν ἐλά-

βομεν εἰσέτι παρὰ τῶν ἰδίων ἐνδιαφερομένων ἐναντίαν διαβεβαίωσιν, οὐδ' ἔχομεν λόγον τινὰ ν' ἀμφισβᾶλλωμεν περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ἡμετέρας πληροφορίας, ὥστε μέχρι ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου δὲν δυνάμεθα νὰ διαψεύσωμεν τὴν εἰδήσιν. Δὲν γνωρίζομεν διατί οἱ ἄλλοι συναδέλφοι, οἵτινες, εἴτε ἀπιστοῦντες πρὸς τὴν ἡμετέραν πληροφορίαν, εἴτε διαψεύδοντες αὐτὴν ἐξ ἐντολῆς τρίτων, ἐσυνώδευσαν τὴν διάψευσιν μετὰ σχολίων ποικίλων περὶ τῶν διαδόντων τὴν εἰδήσιν. Πιθανὸν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐσπεύσαμεν εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῆς πληροφορίας μας, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ἐσπευσαν νὰ ἐξαγάγωσι τελικὰ συμπεράσματα, ἅτινα ὁ χρόνος δύναιται νὰ καταδείξῃ ἀνυπόστατα. Ἄς ἔχωμεν ὑπομονὴν ἐν τούτοις, διότι ε' Ἀπανθ' ὁ μακρὸς χρόνος φύει τ' ἀθήλια.»

— Ἡ συνάδελφος «Μεταρρυθμισίς» ἐπιτιμᾷ ἡμᾶς ὅτι ἐπ' ἀδίκους ἠτιάθημεν τοῦ ἡμετέρου κ. Νομάρχου δι' ὅσον ἐξέθεσαμεν περὶ τῆς πολυθρῦλλου διατιμῆσεως τοῦ ἄρτου, διότι ὁ κ. Νομάρχης καὶ ἐσκεπθῆ περὶ αὐτῆς καὶ ἐπιτροπὰς συνέστησε καὶ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ἔχει εἰς χεῖρας κτλ. Διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν συνάδελφον θά δεχθῶμεν πάντα ταῦτα ὡς ἀληθῆ, ἀλλὰ θά παρακαλέσωμεν αὐτὴν νὰ δικαιολογήσῃ καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνέργειαν τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τὴν βραδύτητα μεθ' ἧς ἐνήργησε. Τὴν περὶ διατιμῆσεως διάταξιν ὁ Ἀστυνομὸς ὑπέβαλε τῷ κ. Νομάρχῃ τῇ 8 ὀκτωβρίου πρὸς ἔγκρισιν· οὗτος μετὰ δώδεκα ἡμέρας κηδύθηκε νὰ καλέσῃ ἐπιτροπὴν, ἵνα ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς· καὶ τούτου γενομένου μόλις τὴν 9 Νοεμβρίου, μετὰ ἕνα δηλονότι ὀλόκληρον μῆνα, εὐρεστήθη νὰ προσκαλέσῃ τὸν κ. Δήμαρχον νὰ συστήσῃ ἐκ νέου ἐπιτροπὴν, ἵνα ἀποφανθῇ ἐὰν πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ἢ μὴ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου. Νομίζομεν ὅτι τοῦτο μόνον μαρτυρεῖ ἐπαρκῶς τίνι τρόπῳ ἐννοεῖ ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ προστατεύῃ τὰ συμφέροντα τῶν διοικουμένων καὶ ἂν δὲν λάβωμεν ποσῶς ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἄλλα τινὰ λίαν ἐπιβαρυντικά, ἐκ τῆς εὐθύνης τῶν ὁποίων σώζει τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Νομάρχου, μόνον ἡ ὀμολογουμένη αὐτοῦ τιμιότης. Διαβεβαίωμεν τὴν συνάδελφον, ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει ν' ἀδικηθῇ παρὰ τοῦ «Φορολογουμένου» ὁ κ. Νομάρχης· αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔχει ἀρκετὴν πείραν τούτου· ἀνευ παροτρύνσεως τινὸς ἢ παρακλήσεως μετ' ἐπαίνων ἀνεγράψαμεν πάντοτε, ὡς εἶπεν αὐτεπαγγέλτως, τὰς ἐπαινετὰς αὐτοῦ πράξεις ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Νομοῦ μας, ἐπὶ τῷ αὐτῷ δὲ σκοπῷ καὶ πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἰδίου καθήκοντος κατεκρίναμεν τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἀστυνομίαν πολιτείαν του, ἐσμέν δὲ ἔτοιμοι νὰ ἐπικροτήσωμεν καὶ αὐθις εἰς πᾶσαν ἀγαθὴν αὐτοῦ ἐργασίαν, ἀρκεῖ νὰ δώσῃ ἡμῖν ἀφορμὴν πρὸς τοῦτο διὰ τῶν ἔργων του. Γνωρίζομεν μὲν ὅτι τοιαύτη δημοσιογραφικὴ πολιτεία ὀλίγον κατανοεῖται παρὰ τῶν θελόντων νὰ ἔχωσιν ἐκ συστήματος θαυμαστὰς καὶ ἐπαινετὰς, ἀλλ' ἀξιόμην ὑπὸ εὐσυνειδήτων συναδέλφων, γνωρίζόντων τοὺς ὅρους ἐφ' οὓς ἡμεῖς δημοσιογραφοῦμεν ἐκ παλαιού, δικαιότεραν ἐκτίμησιν τῆς ἐργασίας μας.

— Ἡ Ἀστυνομία παρακαλεῖται νὰ ἐπαγρυπνῇ τοὺς διοχετεύοντας εἰς τὰς οἰκίας ἢ τὰ καταστήματα τῶν ὕδωρ ἢ ἀερίφωσας καὶ ὑποχρεοῦ αὐτοὺς νὰ ἐπαναφέρωσιν εἰς καλὴν κατάστασιν τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ ὅπερ διὰ τὴν διοχέτευσιν ταύτην ἀνασκάπτουσιν, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀφίνουσιν αὐτὸ ἀνώμαλον, ἐξ οὗ ἡ ὁμαλότης τῶν ὁδῶν παραβλάπτεται καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἰδίως κατὰ τὰς νύκτας, προσκόπτουσιν καὶ πίπτουσιν.

— Δυστυχῶς μέχρι σήμερον τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν ἀμφοτέρων τῶν ἐνταῦθα Ἑλληνικῶν σχολείων δὲν συνεπληρώθη, ἢ δὲ διδασκαλία ἐν αὐτοῖς σχεδὸν ἀργεῖ. Δύο διδασκαλοὶ ἐλλείπουσιν ἐκ τοῦ πρώτου ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ σχολείου, εἰς δὲ ἐκ τοῦ τῆς ἄνω πόλεως, οὕτω δὲ διακόσιοι σχεδὸν μαθηταὶ ἀδικοῦνται μένοντες ἀνευ διδασκαλίας, παραλοῦντες εἰς τοὺς δρόμους κ.τ.λ. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἀνεγράφομεν τὴν ἐλ-

λειψιν ταύτην, οὐδὲ τὸ πρῶτον ἤδη τὸ Ἰπουργεῖον μανθάνει αὐτὴν παρ' ἡμῶν, διότι καὶ οἱ Διευθύνοντες τὰ σχολεῖα ἀνηνέχθησαν ἐπανειλημμένως περὶ τούτου πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον καὶ οἱ γονεῖς πολλὰκις μέχρι τοῦδε ἐποίησαντο ἐντόνους παραστάσεις πρὸς τοὺς ἀρμοδίους. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀνεξήγητος ἡ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου ἀδιαφορία τοῦ Ἰπουργείου καὶ τῶν γονέων ἢ ἀνοχή. Τί νὰ εὐχηθῶμεν ἡμεῖς ἤδη; τί νὰ συστήσωμεν; Τίς ἀκούει τοιαῦτα πράγματα; Τίς προσέχει εἰς αὐτά; Ἄς εὐχηθῶμεν λοιπὸν ν' ἀποκτηνωθῶμεν τελείως, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν οὐδὲ τὴν δύναμιν νὰ οἰκτερώμεν.

— Πρὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἡ νεαρὰ κόρη Αἰκατερίνη Ἰωάνν. Σουρούνη ἐκ Διακοπτοῦ τῶν Βουρῶν ἀπήχθη ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Σταματοπούλου, τῆ ἀρωγῇ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἄλλων συγγενῶν του. Ἡ ἀπαγωγή αὕτη ἐτετέλεθη ὑπὸ χειρὸς τοῦ ὄρου, διότι κατ' αὐτὴν ἐγένετο χρῆσις δεινῶν βιοπραγιῶν καὶ ἐξετελέσθη μετὰ θρασύτητος ἀνηκούστου. Ἡ ἀπαχθεῖσα κόρη ἐσύρθη ἀκουσα εἰς ἄγνωστα μέρη καὶ ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἡμέρας περιπλανώμενη μετὰ τῶν ἀπαγωγέων ὑπέστη τὰ πάνδεινα· ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς βίαιον καὶ παράνομον γάμον καὶ τέλος ἤχθη εἰς Αἴγιον, ὅπου ὑπὸ τὸ κράτος ἐσχάτου φόβου, ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἀποδέχεται τὸν γάμον καὶ τὴν μετὰ τοῦ ἀπαγωγέως συμβίωσιν. Ὁ ἀτυχῆς πᾶτήρ της τρέχει ὀπισθεν τῆς κόρης, καταρθάνει δὲ τέλος νὰ ἐντύχῃ αὐτὴν εἰς Πάτρας ὅπου εἶχεν ὀδηγηθῆ, διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ ἢ κωμωδία τῆς συνενέσεως καὶ ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Ἀρχῶν. Ἡ κόρη νομίζουσα πλέον ἑαυτὴν ἐνταῦθα ἐν ἀσφαλεῖ καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νόμων, ἐπικαλεῖται τὴν ἰσχίαν αὐτῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν της ἀπὸ τοῦ ἀπηνόου διώκτου της, δηλοῦσα ἀριδῆλως καὶ ἐνώπιον τοῦ Βίσαγγελέως καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνακριτῶν, ὅτι βιαίως ἀπήχθη, ὅτι ἠτιμάσθη, ὅτι ἐξναγκάσθη εἰς γάμον, καὶ συνένεσιν, ὅτι ἀποστέρη τὴν μετὰ τοῦ ἀπαγωγέως ἐνωσίαν της καὶ ζητεῖ ἱκανοποίησιν ἐννομον. Δυστυχῶς ἀνακοινούσιν ἡμῖν ὅτι αἱ ἐπιληθθεῖσαι τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἀρχαὶ δὲν ἐξετίμησαν αὐτὴν ὡς ἐμπρέπει εἰς τὸ εἶδος της, ἀλλ' ἐμφορήθησαν μάλλον ὑπὸ ἐπιεικεστέρων ἀρχῶν, αἵτινες ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν. Ἡ κόρη παρὰ ταῖς ἐνταῦθα ἀρχαῖς εὐρὲ μάλλον προξενητὰς γάμων, ἢ ἀπηνεῖς διώκτας τοῦ ἐγκλήματος, ἠκούσε δὲ παροτρύνσεις πρὸς συμβίωσιν, ὅπερ νομίζομεν δὲ ἀναγράφεται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ποινικῇ διοικίᾳ, ἀντὶ νὰ ἴδῃ ἐπεκτεινομένην ἀμέσως καὶ ἐπ' αὐτῆς τὴν προστασίαν τῶν νόμων. Ἀναμένομεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνέργειαν πλείοτερον δικαστικὴν, παρακολουθοῦμεν δὲ τὴν ἀνέλιξιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἧτις ἐστὶ τοῦ χειρὸς τοῦ εἶδους.

Κύριον Φιλόπουλον Συντάκτην
ἢ Φορολογουμένου»

Πάτρας.

Λαβὼν μόνον σήμερον τελευταῖον φύλλον «Φορολογουμένου» σᾶς παρακαλῶ νὰ διαψεύσῃτε διὰ προσεχούς φύλλου πᾶσαν διάδοσιν περὶ ἐμοῦ ὡς πρὸς τὴν συγγένειαν καὶ τὴν λήξιν συνδύσασα ὑποψηφίων βουλευτῶν.

Πολιτευόμενος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1860 οὐδὲν ἔτερον ἐπεζήτησα ἢ μόνον τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν μου ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ὁποίων ἀείποτε ἠργάσθην.

Α. Ρικᾶκης.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Νοεμβρίου 2.—Ὁ ἐξ Αἰγίου Ἀριστείδης Πιτσιγιῶνης ἀνήγγειλε τῇ ἀστυνομίᾳ ὅτι τὴν ἀμέσως προηγούμενην νύκτα τῆς 1 πρὸς τὴν 2αν, περὶ ὥραν 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ ἐνόπλιος τρεῖς ἄγνωστοι εἰς τι ἀπόκεντρον μέρος τῆς ἄνω πόλεως καὶ τοῦ ἀφῆρσαν περὶ τὰς

ἑπτὰ χιλιάδας φράγκων, ἅτινα ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ. Πλὴν ἐκ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ὁ δὴ ἦεν παθὼν οὗτος ἀνήγγειλε τὸ γεγονός, καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων, ὑπὸ τὰς ὁποίας εἶπεν ὅτι τοῦτο ἔλαβε χάραν, ἠγέρθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπόνοιαι ὅτι ἐπρόκειτο περὶ εἰκονικῆς ἐκβιάσεως, τῶντι δὲ ἐκ τῆς κατόπιν γενομένης ἐξετάσεως αὐτοῦ τούτου καὶ τινων συγγενῶν του ἀπεδείχθη ὅτι προσέφυγε εἰς τὸ τέχνασμα πλαστῆς ἐκβιάσεως, εἴτε διὰ νὰ σφετερισθῇ τὰς ἑπτὰ χιλιάδας φράγκων, εἴτε διὰ νὰ μεταχειρισθῇ ταύτας ἐπὶ τινι χρόνῳ πρὸς τὰς ἰδίαις του ἀνάγκαις, διότι ἦσαν ξένα τὰ χρήματα ταῦτα καὶ ἀνήκον πρὸς τὸν ἐν Αἰγίῳ Ξενοφῶντα Σταυρουλόπουλον. Νοεμβρ. 3—Οἱ I. Κάσσαρης καὶ K. Ἀποστόλου ἀφῆρσαν διὰ τῆς γνωστῆς μεθόδου τοῦ παπᾶ μίαν λίραν Ὁθωμανικὴν ἀπὸ τὸν τέκτονα Δημήτριον Σπύρου, Μακεδόνα, συλληφθέντες δὲ μετὰ μικρὸν ὑπὸ ἀστυνομικῶν κλητῆρων, ἀπέδωκαν τὴν λίραν τῷ παθόντι. Νοεμβρ. 4—Βασίλειος τις Παπανικόλας ἐφωράθη πωλῶν κώδωνας τινας, οἵτινες εἶχον κλαπῆ ἀπὸ τὸν Γεράσιμον Φραγκισκάνον, ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ δὲ τούτου, ἐκλήθη ὁ κάτοχος τῶν κωδῶνων εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς πρὸς τὸν κύριόν των. Ν/βρίου 6—Ὁ Νικ. Θεοδωρίδης ἐκτύπησε διὰ ζύλου εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν ὑπῆρέτην του Ἀνδρέαν Γλαράκην, ὠδηγήθη δὲ ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Νοεμβρ. 7—Ὁ στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ Χρήστος Κόρζας διετάραξε σοβαρῶς τὴν οἰκιακὴν εἰρήνην τῆς ἐν τῇ ἀμφ πόλει κοινῆς γυναικὸς Ἑλένης Χλωροκούκη θραύσας τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων της μὴ θελούσης νὰ τὸν δεχθῇ εἰς τὴν οἰκίαν της. Ν/βρίου 8—Συμπλοκῆς γενομένης ἐξῴθεν χαμαιτυπείου τινὸς μεταξὺ ἐνὸς Πέτρου Κατσάκου, Χαλκιδαίου τινὸς, ἀρτι δικασθέντος ἐν τῷ Κακουργιοδικεῖῳ Λευκάδος καὶ ἀθωωθέντος, καὶ τινων ἄλλων, ἐπουροβόλησεν ὁ πρῶτος κατὰ τοῦ δευτέρου καὶ ἐτραυματίσεν ἀκινδύνως εἰς τὴν χεῖρα τὸν παρεμπάντα πρὸς διάλυσιν τῆς συμπλοκῆς Ἀρχικλητῆρα Γεώργιον Σαραμπῆν.

Δικασθέντες ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 5ης καὶ 8ης τρεχ. μηνὸς κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον οἱ Δημήτριος Τσετσελόπουλος ἢ Μανδράλας, διότι ἐπώλει κρέας εἰς ἀπηγορευμένον μέρος, Ἰωάν. Σπύρου, διότι ἐπώλει ἄρτον ὑπὲρ τὴν διατίμησιν, Δημ. Ντσανέας, διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ καφφενεῖόν του μετὰ τὴν ὀρισμένην ὥραν, Ἀνδρ. Μητόπουλος, διότι ἐπώλει ἰχθὺς ὑπὲρ τὴν διατίμησιν, Π. Πολυχρονόπουλος, διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ καφφενεῖόν του πρὸ τῆς ὀρισμένης ὥρας τὴν Κυριακὴν, Π. Βενετσάνοπουλος, διότι εἶχε κιβώτια ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου, Δ. Παναγόπουλος, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, Λάμπρος Λαμπρόπουλος, διότι ἐπώλει γάλα μεμιγμένον με ὕδωρ, Σπύρος Μουχτῆς ἐπὶ ἀγροζήμια, Δημ. Γιαννακόπουλος, διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ καφφενεῖόν του πρὸ τῆς ὀρισμένης ὥρας, Σωτήριος Σπανόπουλος ἢ Ψωρῦλλος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, Παναγ. Στρατόπουλος, διότι εἶχε κατελημμένον τὸ πεζοδρόμιον, Δημ. Καρασουλῆς ἐπὶ ἀγροζήμια, Ἀριστείδης Καραβάντες ἐπίσης, Νικόλαος Νικόπουλος ἐπίσης, Γεώρ. Λιάπης, ἐπίσης Περικλ. Ἀντωνόπουλος, ἐπίσης, Ἀποστ. Κωνσταντίνου, Κωνστ. Δημητρίου καὶ Ἀνδρ. Καρακάσης, διότι ἐθροῦβουν καθ' ὁδὸν τὴν νύκτα με βιολιά.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἀστυνομίας).

Ἐν Πάτραις τὴν 30 8/βρίου 1884

Κυριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Πρὸ τινων ἡμερῶν, ἐνῶ διετέλουσ βαρέως ἀσθενῆς, διεδόθη εἰς τὴν ἀγορὰν ἡμῶν ἡ φήμη ὅτι ἐχρεωκόπησα καὶ ὀλίγου δεῖν ἢ διάδοσις αὐτῆ ἀφ' ἐνὸς νὰ με φέρῃ εἰς τὸν τάφον καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ με καταστρέψῃ οικονομικῶς. Ἀναρρώσας ἐξήτασα περὶ ἐπισημῆς τῆς διαδόσεως καὶ μετὰ θετικότητος μαθὼν ὅτι ὁ διαδοὺς αὐτὴν ἦτο ὁ κ. Παναγ. Δια-

μαντόπουλος ἐμπορομεσίτης, ὀρηθεὶς εἰς τοῦτο ἐκ προσωπικῆς πρὸς ἐμὲ ἔχθρας ἦν ἄλλοτε εἶχε συλλάβει κατ' ἐμοῦ. Ὁ κ. Διαμαντόπουλος πιθανὸν εἶναι νὰ μὴ θεωρῇ τὴν χρεωκοπίαν κακόν τι, ὡς ἔχων παλαιὰς μετ' αὐτῆς γνωριμίας, ἀλλ' ἐγὼ ἐργαζόμενος τιμίως, δὲν προτίθεμαι νὰ κλείσω τὸ σταδίον μου δι' αὐτῆς, νομίζω δὲ ὅτι ἐδείξα μέχρι τοῦδε ὅτι γνωρίζω νὰ σέβωμαι ἑαυτὸν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινῆ ἢ ἀπολαμβάνω. Ἐντούτοις παραδίδω τὴν ἀξιολογητὸν ταύτην πρᾶξιν τοῦ κ. Παναγ. Διαμαντοπούλου εἰς τὴν περιφρόνησιν τοῦ κοινῆ καὶ δίδω πρὸς αὐτὸ ἐν ἑτι γνωρίσμα τοῦ ποιοῦ τοῦ ἐντίμου μεσῆτου Διαμαντοπούλου.

Δέξασθε κ.τ.λ.

Πρόθυμος φίλος σας
Ἰωάννης Λαζαρίδης.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν ἐν Πάτραις ἐμποροδικῶν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐταιρίας Οἰκονόμου Καλλίας καὶ Ντζίνος εἰσηγητοῦ ἐμποροδικοῦ κ. Χρ. Ἀναγνωστοπούλου, προσκαλεῖ τοὺς πιστωτὰς τῆς ἐν λόγῳ πτωχεύσεως, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν ἐνόρκως, ἢ ἐγένετο δεκταὶ προσωρινῶς, ἵνα ἐμθανισθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐνταῦθα Ἐμποροδικεῖου τὴν 26 τρεχ. μηνός, ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν 2 μ. μ. ἵνα διασκευθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ.

Πάτραι τῇ 8 Νοεμβρίου 1884.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Α. ΑΗΣΜΑΚΑΡΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Γαλλίς γνωρίζουσα τὴν Ἑλληνικὴν προσφέρει νὰ διδάξῃ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διὰ καλλιτέρας μεθόδου εἰς οἰκογενεῖας. Πληροφορίαι εἰς τὸ Ὑπογραφεῖόν μας.

Μαθητῆς τῆς Γ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου, χρηστοθήης ζητεῖ παραδόσεις ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ. Πληροφορίαι εἰς τὸ Ὑπογραφεῖόν μας.

Πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμὴν ἄμαξα (Landau) σχεδὸν καινούργη μετὰ τῶν δύο ἵπποσκευῶν, διὰ πληροφορίας ἀποταθῆναι ὁ βουλομένος εἰς τὸ Κουρεῖον τοῦ κ. Γιαννικοῦ Στεριώτου, ὁδὸς ἁγίου Νικολάου.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

« Η ΑΓΓΛΙΑ »

Τὸ εἰς τὰς παραλίους μεγαλοπρεπεῖς οἰκίας τῶν κ.κ. Μ. Γερούση, συστηθὲν Μέγα Ξενοδοχεῖον Η ΑΓΓΛΙΑ συσκευασθὲν ἤδη τελείως, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του κανονικῶς.

Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὰ πρῶτιστα τῆς Πρωτευούσης καὶ τὰ κάλλιστα Εὐρωπαϊκά. Τὰ εὐρύχωρα, εὐάερα καὶ ὑπερπυκνὰ αὐτοῦ δωμάτια συγκινονοῦσιν ἅπαντα μετὰ τῆς ὑπηρεσίας δι' ἠλεκτρικῶν τηλεγράφων. Τὰ ἐπιπλα πάντα ἐκομίσθησαν ἐξ Εὐρώπης κομψοπρεπῆ καὶ κενουργῆ. Λουτρά Εὐρωπαϊκά καὶ ἄλλα παρεσκευάσθησαν διὰ τοῦς ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας. Μαγειρικὴ ἀρίστη, κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν καὶ τὸ ἡμέτερον σύστημα. Καθαριότης παραδειγματικὴ. Ὑπηρεσία πλήρης, φωταγωγῆσις λαμπρά.

Τὸ ἐστιατόριον εἰς τὴν εὐρυχωροτάτην ἰσόγειον καὶ εὐάερον αἴθουσαν.

Ἡ διεύθυνσις εἶνε γνωστοτάτη, ἐκ τοῦ πρώην Ξενοδοχείου τῶν «Παρισίων». Αἱ τιμαὶ δὲ ὡς συλήθως μέτριαι.

Σύστασις πλειοτέρα διὰ τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο εἶνε βεβαίως περιττῆ, διότι κατέστη ἤδη ὑπέρτερον παντὸς ἀνταγωνισμοῦ.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Γυναικείων φορεμάτων καὶ πῖλων
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Δ. ΠΟΜΟΝΗ.

(ὁδὸς Ἀρεξαρησίας)

πλησίον τῆς μεγάλης Ἐμπορικῆς Λέσχης
ἘΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

==)(==

Τὸ ἄνω κατάστημα διευθυνόμενον παρὰ τῆς γνωστοτάτης κυρίας Ἀναστασίας Δ. Πομόνη, ἐκτός τοῦ ὅτι ἐπλουτίσατο αὐτὸ σπουδαίαν καὶ πλουσίαν συλλογὴν διαφόρων ὑλικῶν ἀμφοτέρων τῶν τεχνῶν, ἀλλ' ἔφερε καὶ ἐκ Παρισίων περιφημοτάτην καὶ μ' ἐξαιρετικὸν γούστο μωδίστα Γαλλίδα διὰ καπέλλα, καθὼς καὶ ἄλλην τοιαύτην διὰ φορέματα, ἔθεν ὄσαι ἐκ τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποσυνῶν θέλωσι νὰ φέρωσι toilette κομψὴν capricieuse με goût καὶ sic γαλλικόν, ἄς προσέλθωσιν καὶ ἄς ἴδωσιν.

ΤΡΕΨΑΤΕ ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ καὶ ΠΑΤΕ.

Σπουδαιότατον

ΔΥΝΑΜΙΣ—ΥΓΙΕΙΑ—ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΣ.

Γνωρίζομεν ὅλοι ὅτι τὰ τρία ταῦτα προσόντα, οὐδέποτε συναντῶνται ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὁ θνητῶν τὸ ἐν αὐτῶν, συχνότατα χάνει τὸ ἄλλο. Ἄλλ' ἂν τις θέλῃ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὰ τρία ταῦτα, ἢ θετικωτέρα θεραπευτικὴ διδάσκει ὅτι πρέπει νὰ πίνῃ !!!

ΟΙΝΟΝ

τογικοθεραπετικὸν μετὰ Κακάου!

Τὸν οἶνον τοῦτον συνθετόμενον ἐκ παλαιῶ ἐκλεκτοῦ Οἴνου, βασιλικῆς Βίνας, καὶ ἐξαιρετοῦ Κακάου — τῆς θεραπευτικωτάτης τῶν οὐσιῶν — ἀρωμα ἡδύτατον, γεῦσις γλυκεῖα, τόνωσις διὰ τοὺς ἐξηνηλημένους, εἴτε ἐξ ἀσθενειῶν, εἴτε ἄλλως, καὶ θρέψις διὰ τοὺς ἰσχνούς, ἀναμικτούς, καὶ ἀδυνάτους, κατέστησαν περιζήτητον ἀπανταχοῦ, ἰδίως διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, οἵτινες πίνουσιν αὐτὸν εὐχαριστούμενοι διὰ τὴν ὠραιοτάτην γεῦσιν του. Κατασκευάζει αὐτὸν ὁ ἐν Πάτραις Φαρμακοποιὸς

ΚΑΡΑΙΣΚΟΣ ΚΑΛΥΒΩΚΑΣ

καὶ πωλεῖ ἀντὶ μόνον, τριῶν δραχμῶν τὴν φιάλην, παρέχων ἅμα ἐξ αὐτοῦ τοῖς βουλομένοις νὰ δοκιμάσωσιν αὐτὸν καὶ χημικῶς ἔστω, ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι εἶνε,

Εὐγευστώτατος, Ὁφελιμώτατος, Εὐθηνότατος,

Διὰ μέγала ποσὰ γίνεταί

ΒΕΠΤΩΣΙΣ.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ Φαρμακοποιῷ πωλεῖται γνήσιον Ἐλαιὸν μουρούνας, ἀνευ ὀσμῆς, εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Ἐἰς τὸ γαλλικὸν καφφενεῖον τοῦ κ. Μάρκου Φιλίππου ἐκομίσθη ἐσχάτως ποικίλη συλλογὴ Γαλλετιδίων ἀρίστης ποιότητος καὶ δι' ὄσας τὰς χρήσεις. Γαλετιδία κοινὰ, πωλούμενα κατ' ὀκάν, γαλετιδία πολυτελείας πρῶτην ἤδη φορὰν εἰσαγόμενα ἐνταῦθα διαφόρων σχημάτων καὶ μεγεθῶν. Γαλετιδία εἰς μικρὰ κιβώτια κομψώτατα κτλ. Ἄπαντα προσφατὰ ἐξ ὑλικοῦ καλλίστου ὠραιοτάτα τὴν γεῦσιν καὶ λίαν ἰσθυνα.

Ἐἰς τὸ αὐτὸ Γαλλικὸν Καφφενεῖον εὐρίσκονται καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ κηρυγίου διατηρούμενα δι' ἀρίστης μεθόδου εἰς κιβωτίδια, χρῆσιμα εἰς ὄσας πόρους κτλ.